

med at stille et fuldstændig generelt spørgsmål om, hvad det er for forpligtigelser, som Det Radikale Venstre har indgået med denne aftale, som man har lavet med regeringen.

Hvis det nu viser sig – og vi håber selvfølgelig alle sammen, at det ikke viser sig, og at arbejds miljøforbedringerne fortsætter, at arbejdsulykkes tallet fortsætter med at falde, det håber vi alle sammen – at det ikke skulle ske, vil Det Radikale Venstre så være indstillet på at gå ind i forhandlinger om at lave ændringer, også selv om det skulle vise sig, at Venstre og Konservative ikke ønsker at være med til sådan nogle ændringer? Eller er det sådan, at Det Radikale Venstre fuldstændig har bundet sig til det her år ud i fremtiden, uanset hvordan det går i virkelighedens verden?

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Til det første spørgsmål om, hvilke dele af forliget vi har forpligtiget os til, må jeg sige, at det jo sådan set er hele forliget, for vi har skrevet under på teksten.

Hvor langt ud i fremtiden vi vil være bundet af det, vil tiden vise. Og man kan jo kun sige, at vi ikke føler os forpligtet i længere tid, end at vi kan se, at de dele af forliget må vi gøre noget ved, hvis det viser sig, at det ikke holder.

Det, der er væsentligt for Det Radikale Venstre, er, at vi får løst problemerne. Det er også vigtigt for os at overholde forliget, og forliget må selvfølgelig have den periode, som de nu skal have, til at man kan se, om de ting, de forudsætninger, vi har lagt ind i forliget, holder eller ikke holder. Men hovedformålet er jo, at vi får løst nogle problemer.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige tak for svaret. Jeg forstår det på den måde, at hvis det efter et par år viser sig, når nu implementeringen går i gang, at der er problemer, og muligheden for et andet politisk flertal eksisterer, vil Det Radikale Venstre altså kigge på virkeligheden og ikke lade nogen, der er med i det her forlig, blokere for, at man laver ændringer.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi jo forudser alvorlige problemer på en række områder. Derfor er det selvfølgelig meget vigtigt for os at vide, om der er mulighed for politisk under et nyt flertal efter et kommende valg at lave foran-

dringer eller man er bundet. Men jeg forstår, der er muligheder, hvis virkeligheden viser, at der rent faktisk er problemer, og det er jeg selvfølgelig glad for.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Hr. Søren Søndergaard har jo både stillet spørgsmålet og svaret på det igen. Det Radikale Venstre mener ikke, at vi indgår ufejlbarlige forlig. Hvis det viser sig, at der er problemer i det, så er vi villige til at se på det.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil naturligvis også anerkende, at Det Radikale Venstre har skiftet ordfører, men jeg kan ikke lade være med at spørge.

Når nu fru Ida Jørgensen netop nævner smileyordningen som en ordning, der måske ikke er helt hundrede procent rigtig, som der står – det var netop smileyordningen, som De Radikale fik med og derfor blev en del af forliget og skiftede fra den ene side til den anden side af salen – vil jeg gerne spørge, om vi kan få konkretiseret lidt, hvad det er, der gør, at den ikke er hundrede procent rigtig.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Hvis jeg er kommet til at sige noget, som har kunnet give anledning til misforståelser, kan jeg sige, at vi er glade for smileyordningen. Det, som jeg siger, er, at det ikke er sikkert, at vi har fundet den perfekte form til smileyordningen. Det, der har været vores formål med smileyordningen, har været, at vi fik skabt noget synlighed omkring arbejdsmiljøet, og vi mener, at smileyordningen er god til det.

Der bliver spurgt konkret til, om der kan være problemer. Jeg er klar over, at der er blevet peget på nogle problemer med de små og mellemstore virksomheder, som kan have vanskeligt ved at opnå en grøn smiley uden at være certificeret. Det kan jeg godt se kan være et problem, og det er klart, at så må vi gå ind og se på det problem.

Men sådan som jeg husker forliget, mener jeg også, at vi skal evaluere smileyordningen i løbet af forholdsvis kort tid, inden for et år eller to, og så må vi jo tage det problem op og se, om det er noget, som vi kan gøre noget ved.